

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΑΙΝΙΩΝ ΑΠΟ ΤΗ Γ' ΕΛΜΕ

Η οργάνωση κινηματογραφικών προβολών με θέμα την εκπαίδευση είναι το όνειρο πάρα πολλών εκπαιδευτικών, οι οποίοι κάτω από αντίξοες πολλές φορές συνθήκες κυρίως σε ό,τι έχει να κάνει με τις υποδομές, καταφέρνουν να προβάλουν ταινίες τους μαθητές. Έτσι οι καθηγητές της Γ' ΕΛΜΕ Θεσσαλονίκης ξεκινούν και αυτοί ένα φιλόδοξο σχέδιο να καταφέρουν να καθιερώσουν μία κινηματογραφική λέσχη. Σε αυτό το πλαίσιο προτείνουν και τις παρακάτω 30+ ταινίες που το περιεχόμενό τους αρμόζει για εκπαιδευτική προβολή και οι οποίες ταινίες δίνουν βήμα για παρατηρήσεις, προτάσεις, διορθώσεις και συμπληρώσεις.

Η ζωή στο σχολείο χωρίς ωραιοποίηση και αφέλεια, με τη ματιά σημαντικών σκηνοθετών. Η εφηβεία, η εκπαίδευση, η εξουσία, το ζήτημα της ταυτότητας, η ελευθερία και η αμφισβήτηση, ο ρατσισμός, η βία στην εκπαίδευση, οι εναλλακτικές μορφές εκπαίδευσης, οι ταξικοί φραγμοί στην εκπαίδευση, ο ρόλος του εκπαιδευτικού, σε διαφορετικές εποχές και χώρες.

1. **Η λέσχη των αυτοκρατόρων** (2003). Μια ταινία για έναν καθηγητή Ιστορίας που προσπαθεί να διδάξει όσο καλύτερα μπορεί τους μαθητές του διδάσκοντάς τους παράλληλα και αξίες και στάσεις. Ωσπου η άφιξη ενός νέου μαθητή θα του ανατρέψει τον γνωστό του κόσμο έως τώρα.
2. **Freedom Writers** (2007). Μια αληθινή ιστορία για μια καθηγήτρια στην Αμερική η οποία προσλαμβάνεται σε ένα σχολείο και έχει να αντιμετωπίσει ένα χωρισμένο-μειονοτικό-επιθετικό μαθητικό πληθυσμό από διαφορετικές φυλές και εθνικότητες με πολλά προβλήματα βίας, ανεργίας κλπ. Προσπαθεί πολύ να τα καταφέρει ώσπου της έρχεται η ιδέα να βάλει τους μαθητές της να γράψουν ένα ημερολόγιο.
3. **Τα παιδιά της χορωδίας** (2004) του Κριστό Μπαρατιέ. Γαλλική ταινία που μας ξετυλίγει την ιστορία σε ένα οικοτροφείο αρρένων με πρωταγωνιστές τον νέο επιστάτη του σχολείου, τους μαθητές (ο καθένας με τα ταλέντα του) και τον Διευθυντή. Η φράση «action-reaction» τα λέει όλα για την παιδαγωγική του Διευθυντή. Βρισκόμαστε στη Γαλλική επαρχία, και συγκεκριμένα, στο Fond de l' Etang, σχολείο για τα ατίθασα και ορφανά αγόρια. Στα μέσα του 20ου αιώνα, διευθυντής είναι ο αυστηρός κύριος Ρασίν, μότο του οποίου είναι το “Δράση – Αντίδραση”, ότι, δηλαδή, κάθε αταξία θα ακολουθεί μια σκληρή τιμωρία. Φυσικά, η απειλή δεν έχει κανένα απολύτως αποτέλεσμα στους μικρούς μαθητές. Γι' αυτό, θα καταφθάσουν ενισχύσεις. Η άφιξη του δασκάλου και μουσικού Ματιέ, το 1949, θα ανατρέψει τα πάντα στο σχολείο. Ο ευγενικός δάσκαλος βλέπει σε κάθε παιδί ένα σύνολο άπειρων δυνατοτήτων, σε αντίθεση με το διευθυντή του σχολείου.

4. **Ανάμεσα σε τοίχους (2008).** Γαλλική ταινία με κεντρικό θέμα ένα δημόσιο σχολείο στο Παρίσι και τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι εκπαιδευτικοί. Βρισκόμαστε σε μια τάξη μαθητών γύρω στα 13 με 15, στη Γαλλία, και καθηγητής είναι ο Φρανσουά, ο οποίος καλείται να αντιμετωπίσει διάφορες νοοτροπίες, κουλτούρες, χούγια από παιδιά που προέρχονται από διαφορετικές χώρες, θρησκείες, ηλικίες και έχουν διαφορετικές συνήθειες. Αυτό που διαχωρίζει το Φρανσουά από τους υπόλοιπους καθηγητές είναι η ειλικρίνειά του. Τους τη λέει, αλλά ταυτόχρονα τους σέβεται, τους κάνει πλάκα και ταυτόχρονα προσπαθεί να τους καταλάβει.

5. **Ο κύκλος των χαμένων ποιητών (1989).** Κλασική ταινία με τον Ρόμπιν Γουίλιαμς σαν καθηγητή να διδάσκει ποίηση σε ένα κολλέγιο αρρένων. «Captain, oh my captain». “Oh captain, my captain!”. Μια ομάδα εφήβων, με οδηγό την ποίηση τολμούν να αναζητήσουν τον προσωπικό τους βηματισμό, με τον οποίο θα διασχίσουν τη ζωή και θα παραμείνουν όρθιοι. Προστάτης τους μέχρι την ελευθερία, ένας καθηγητής (Ρόμπιν Γουίλιαμς) που εκτός από τις γνώσεις των σχολικών εγχειριδίων, αναλαμβάνει αυτοβούλως να τους εκπαιδεύσει πως να στέκονται στο ύψος όλων εκείνων, που δεν μετριούνται με μηδενικά και προεξαργυρωμένες βραβεύσεις, αλλά με όνειρα και πίστη.

6. **Ο ξεχωριστός κύριος Χάντινγκ (1997).** Ένας ξεχωριστός μαθητής, οι κολλητοί του και δύο καθηγητές, ένας μαθηματικός και ένας ψυχολόγος να τον διεκδικούν ο καθένας για τους δικούς του λόγους.

7. **Το χαμόγελο της Μόνα Λίζα (2003).** Η Κάθριν Γουάτσον (Τζούλια Ρόμπερτς) είναι μία καθηγήτρια που αφήνει το αγόρι της και τη ζωή της στο Λος Άντζελες για να διδάξει στο Γουέλσλι, ένα συντηρητικό, ιδιωτικό κολλέγιο θηλέων στη Μασαχουσέτη των Ηνωμένων Πολιτειών το 1953. Η Γουάτσον ενθαρρύνει τις σπουδάστριες να γίνουν καριερίστες. Θέλει οι μαθήτριά της να γίνουν ηγέτες του κόσμου και όχι απλές νοικοκυρές. Χρησιμοποιεί μοντέρνα τέχνη για να δείξει ότι δε χρειάζεται να ακολουθήσουν το γυναικείο στερεότυπο. Πιστεύει ότι οι γυναίκες μπορούν να κάνουν πολλά περισσότερα πράγματα από το να είναι μόνο σύζυγος και μητέρα. Η δουλειά της όμως έρχεται σε αντίθεση με τις μεθόδους του κολεγίου και οι συντηρητικές γυναίκες που διευθύνουν το σχολείο της προτείνουν να μείνει μόνο στις διδακτικές της αρμοδιότητες και να μην προσπαθεί να εκφράσει τις φιλελεύθερες απόψεις της στις μαθήτρίες. Την απειλούν ότι μπορεί να χάσει τη δουλειά της.

8. **Επικίνδυνα μυαλά (1995)** με την Μισέλ Πφάιφερ. Μια πρώην πεζοναύτης που πραγματοποιεί το όνειρό της να διδάξει σε γυμνάσιο. Διορίζεται σε σχολείο του Λος Άντζελες και ξεπερνά τους τύπους του εκπαιδευτικού

συστήματος, για να πλησιάσει τους μαθητές της, την πλειοψηφία των οποίων αποτελούν παιδιά με προβλήματα, από τις κατώτερες κοινωνικά τάξεις. Η ταινία αυτή παρουσιάζει ένα σχολείο με προβληματικούς μαθητές. Σας προτείνουμε να δείτε την ταινία, γιατί μας δείχνει πως αλλάζουν τα παιδιά στην εφηβεία όταν βρεθούν καθηγητές που τολμούν να τους μιλήσουν σε γλώσσα που καταλαβαίνουν. Είναι μια ταινία με πολύ αγωνία και χιούμορ.

9. **Νιώσε το ρυθμό (2006)** με τον Αντόνιο Μπαντέρας. Ο *Pierre Dulaine* είναι χορευτής και ιδιοκτήτης μια σχολής χορών πίστας στη Νέα Υόρκη, όπου φοιτούν πλουσιόπαιδα. Ένα βράδυ, γίνεται τυχαία μάρτυρας ενός περιστατικού βανδαλισμού από κάποιους μαθητές κι αποφασίζει να γίνει εθελοντής δάσκαλος χορού στο λύκειό τους με σκοπό να τους βοηθήσει με τον τρόπο του. Η δύσπιστη διευθύντρια του σχολείου του αναθέτει μια ομάδα τιμωρημένων μαθητών με προβλήματα συμπεριφοράς. Αυτοί αρχικά τον αντιμετωπίζουν με χλευασμό, αλλά τελικά καταφέρνει να τους κινήσει το ενδιαφέρον, προτρέποντάς τους να λάβουν μέρος σ' έναν διαγωνισμό χορού.

10. **Το κύμα (2008)** του Dennis Gansel. Όταν συνειδητοποιεί, ότι οι παραδοσιακές μέθοδοι διδασκαλίας της Ιστορίας, προκαλούν αφόρητη ανία στους μαθητές του, ένας νεαρός καθηγητής, προτείνει την εφαρμογή ενός ιδιότυπου πειράματος, που προβλέπει συγκρότηση μιας ελίτ με μυστικούς κώδικες, σκληρή πειθαρχία και υψηλούς στόχους. Οι μαθητές θα οδηγήσουν το πείραμα σε απόλυτη επιτυχία και, χωρίς να το καταλάβουν, θα αρχίσουν να υποκύπτουν στη διακριτική γοητεία του φασισμού. Η ταινία αποδεικνύει την καταστροφική δύναμη της επιβαλλόμενης πειθαρχίας.

11. **Τα 400 χτυπήματα (1959)**, του Φρανσουά Τρυφώ. Μια ταινία ύμνος στη εφηβεία, τα πάθη και την αθωότητα της που την συνοδεύουν, που στρέφεται ενάντια σε κάθε εξουσιαστικό μηχανισμό, χωρίς να καταλήγει στον εύκολο διδακτισμό και δίχως να κλείνεται σε κάποιο ιδεολογικό σχήμα.

12. **Στον κύριο μας με αγάπη (1967)**, με τον Σίντνευ Πουατιέ. Μη μπορώντας να βρει δουλειά ως μηχανικός, ο Mark Thackeray αποφασίζει να εργαστεί προσωρινά ως καθηγητής σε μια τάξη στο East End του Λονδίνου. Έχοντας να αντιμετωπίσει τη δύστροπη συμπεριφορά των μαθητών του, θα προσπαθήσει να τους μάθει να σέβονται τους συνανθρώπους τους αλλά κυρίως τον εαυτό τους. Γρήγορα θα καταλάβει ότι οι μαθητές του χρειάζονται ένα διαφορετικό είδος εκπαίδευσης από αυτό ενός εγχειριδίου. Ότι χρειάζονται να επικοινωνήσουν μαζί του και μεταξύ τους σαν ενήλικοι. Να μιλούν για θέματα που έχουν απορίες. Να μην χρησιμοποιούνται από τον καθηγητή στα πλαίσια μιας εκπαιδευτικής διαδικασίας που αναπαράγει σχέσεις εξουσίας, για να μπορέσουν τα άγρια νιάτα, τα αλητάκια και τα

“παλιοθήλυκα” να εξελιχθούν σε ώριμους ενηλίκους που μπορούν και σκέφτονται.

13. **Μαντανάγιο (1967)**, του Ακίρα Κοροσάβα. Ένας υπέργηρος δάσκαλος ζει πανευτυχής με τη γυναίκα του σε μια «καλύβα» ελάχιστων τετραγωνικών μέτρων. Η καλύβα είναι περιτριγυρισμένη από μικρό κήπο και το νεράκι ενός ποταμού ρέει ήσυχα στο τοπίο. Οι μαθητές του δεν τον έχουν ξεχάσει, αλλά τον επισκέπτονται συχνά γεμάτοι δώρα, όμως εκείνος είναι ευχαριστημένος με τα ελάχιστα! Κάθε χρόνο, οι μαθητές διοργανώνουν μια μικρή γιορτή για τα γενέθλια του σοφού δάσκαλου.

14. **Εάν (1968)**, του Λίντσευ Άντερσον. Σε ένα δημόσιο σχολείο στη Βρετανία, που ζουν εσωτερικοί οι μαθητές του, ο τρόπος εκπαίδευσης και επικοινωνίας με τα παιδιά είναι καθ' όλα βάρβαρος και ακατανόητος: οι ιεραρχίες του, ο τρόπος διδασκαλίας του, και η εν γένει στάση του, έχουν να κάνουν περισσότερο με στρατό παρά με σχολείο. Βλέπουμε το λεπτομερές μωσαϊκό του παραλογισμού ενός συστήματος εκπαίδευσης, την αλόγιστη βία που χρησιμοποιεί, την αντίδραση των πιο ανήσυχων πνευμάτων του και την, εντέλει, αιματηρή εξέγερση τους. Η τελευταία σκηνή, από τις πλέον χαρακτηριστικές του κινηματογράφου.

15. **Ούτε ένας λιγότερος (1999)**, του Ζανγκ Γιμού. Σ' ένα χωριό ξεχασμένο από τον θεό, ο δάσκαλος θα πρέπει να φύγει για ένα μήνα και στο πόδι του αφήνει μια 13χρονη απόφοιτο... δημοτικού. Μα της εξηγεί καλά: “Θα πληρωθείς μόνο όταν γυρίσω κι έχεις καταφέρει να κρατήσεις όλους μου τους μαθητές. Δε θέλω ούτε έναν λιγότερο». Η μικρή μπαίνει στην τάξη και γράφει το μάθημα στον πίνακα. Λέει στους μαθητές να το αντιγράψουν, αλλά βλέποντας ότι ο καθένας κάνει ό,τι θέλει βγαίνει από την αίθουσα και κάθεται μπροστά στην πόρτα για να μη φύγει κανείς. Όμως, όπως ακούγεται και μέσα στο φιλμ “τη σήμερον ημέρα είναι πιο δύσκολο να κρατάς τα παιδιά στο σχολείο από το να τα διδάσκεις”. Και αρχίζουν οι διαρροές.

16. **Μάθε παιδί μου γράμματα (1981)**, του Θόδωρου Μαραγκού. Θέμα της ταινίας, η μόρφωση των νέων στην Ελλάδα μέσα από την ιστορία μιας μικρής ορεινής πόλης που μαραζώνει τις τελευταίες δεκαετίες μετά τον πόλεμο λόγω της εσωτερικής μετανάστευσης. Η υπόθεση εκτυλίσσεται σε ένα χωριό της ορεινής Αρκαδίας λίγο μετά τη μεταπολίτευση. Τα αποκαλυπτήρια ενός μνημείου πεσόντων κατά την Κατοχή αναστατώνουν την τοπική κοινωνία, καθώς παραλείπεται το όνομα του Χρίστου Καναβού, ενός κομμουνιστή αντιστασιακού που σκοτώθηκε στην περιοχή. Ο Μαραγκός δημιουργεί μια ταινία που επιφανειακά φαίνεται να διακωμωδεί τα κακώς κείμενα της εκπαίδευσης στην Ελλάδα. Ωστόσο, στο βαθύτερο πυρήνα της και ειδικά προς

το τέλος της βλέπουμε πως η ταινία αξιοποιεί την κακή κατάσταση του εκπαιδευτικού συστήματος στην Ελλάδα για να μας μιλήσει για ένα θέμα ταμπού στην εποχή της: τη σύγχρονη ελληνική ιστορία.

17. **Rushmore- Wes Anderson (1998).** Σε τελείως άλλο ύφος από τις δύο προηγούμενες προτάσεις μας, μια πολύ στυλιζαρισμένη ταινία τόσο στην κατασκευή της όσο και στο σενάριο και τους χαρακτήρες όπως όλες του Anderson, αλλά που καταφέρνει να σε συγκινήσει με την αλήθεια και τη ζεστασιά των ανθρώπων για τους οποίους μιλάει. Μια ταινία πάλι για αυτούς που δεν «κολλάνε» με τους υπόλοιπους, με τον ιδιαίτερο τρόπο του Γουές.

18. **Peggy Sue Got Married - Francis Ford Coppola (1986).** Μια ταινία που μιλάει για την εφηβεία και το σχολείο με έναν διαφορετικό τρόπο, αφού είναι το «ταξίδι» μιας ενήλικης γυναίκας η οποία πέφτοντας λιπόθυμη σε μια συγκέντρωση παλιών συμμαθητών «επιστρέφει» ξανά στην εφηβεία της και στην τελευταία χρονιά πριν τελειώσει το σχολείο. Μια νοσταλγική και πικρή ταινία που μιλάει για τις δυσκολίες και την σκληρότητα των εφήβων αλλά και την μοναξιά όλων μας, μικρών και μεγάλων.

19. **High School - Fred Wiseman (1968).** Ένα ντοκιμαντέρ του 1968, μια από τις πρώτες ταινίες του «σινεμά βεριτέ», η καταγραφή της καθημερινότητας των μαθητών σε ένα σχολείο στην Φιλαδέλφεια των ΗΠΑ. Το ντοκιμαντέρ αναδεικνύει μεταξύ άλλων τις εκπαιδευτικές μεθόδους της εποχής σε μια σειρά μαθημάτων, από τα Αγγλικά και τη Χημεία μέχρι την σεξουαλική αγωγή. Με έντονη πολιτική ματιά, ο Wiseman τονίζει το πως τελικά η εκπαίδευση τότε αλλά και τώρα, αντί να προωθεί την ελεύθερη και διαφορετική σκέψη, μετατρέπει τους μαθητές σε πειθήνια και συμβατικά ρομποτάκια, «χρήσιμα» για την κοινωνία και την κατανάλωση όπως την ξέρουμε.

20. **After Lucia- Μετά τη Λουκία- Michel Franco (2012)** Μια σοκαριστική, άγρια ταινία από το Μεξικό που ίσως να είναι από τις σημαντικότερες ταινίες που έχουν γυριστεί τα τελευταία χρόνια. Ένας πατέρας που χάνει τη γυναίκα του σε ατύχημα, και μετακομίζει με την έφηβη κόρη του Αλεξάνδρα σε μια άλλη πόλη για μια νέα αρχή. Η 14χρονη Αλεξάνδρα προσπαθεί να ξεπεράσει τον θάνατο της μητέρας της και παράλληλα να ενσωματωθεί στο νέο σχολικό περιβάλλον, όταν πέφτει θύμα σχολικού εκφοβισμού. Ένα βίντεο που κάποιος συμμαθητής της τράβηξε, και που την δείχνει σε σεξουαλική πράξη, είναι μόνο η αρχή για μια χρονιά μέσα στην κόλαση, όπως αυτή που περνάει η Αλεξάνδρα. Ο σχολικός εκφοβισμός όπως ακριβώς είναι, σκληρός, άγριος, φρικαλέος, σε μια ταινία που δεν είναι καθόλου «ευκολη» για κανέναν. Όπως δεν είναι και η ζωή...

21. **Monsieur Lazhar - Ο εξαιρετικός κύριος Lazhar (2011).**)Ο κύριος Lazhar από την Αλγερία, προτείνει τον εαυτό του ως αντικαταστάτη της δασκάλας που αυτοκτόνησε σε ένα δημοτικό σχολείο του Καναδά. Από τη στιγμή που προσλαμβάνεται κάνει τα πάντα για να έρθει πιο κοντά στα παιδιά, να τους συμπαρασταθεί και να τους εξηγήσει την ανεξήγητη, ακόμη και για τους μεγάλους πολλές φορές, δύναμη της απώλειας, κατευνάζοντας τις παιδικές ψυχές αλλά και τους δικούς του δαίμονες. Ωστόσο, κανείς απ' τους συναδέλφους, γονείς, ακόμη κι απ' τα παιδιά, δεν γνωρίζει το παρελθόν του κυρίου Lazhar κι ότι από στιγμή σε στιγμή μπορεί να απελαθεί.
22. **That's what I am - Αυτός είμαι (2011).** Ο Andy Nichol είναι ένας έξυπνος 12χρονος μαθητής, ο οποίος, όπως τα περισσότερα παιδιά της ηλικίας του, θα κάνει τα πάντα για να αποφύγει την αντιπαλότητα επειδή φοβάται τον πόνο, την συντριπτική γελοιοποίηση και την τιμωρία από τους συμμαθητές των μεγαλύτερων τάξεων στο σχολείο. Ο αγαπημένος δάσκαλος όλων κ. Simon, ζευγαρώνει τον Andy με τον μεγαλύτερο παρτί και απόβλητο του σχολείου, τον Stanley, σ' ένα κρίσιμο και μακρόπνοο έργο. Την ίδια ώρα ο καθηγητής βρίσκεται αντιμέτωπος με την μικροψυχία της τοπικής κοινωνίας, αντιμετωπίζοντας αξιοπρεπέστατα μία ανήθικη επίθεση.
23. **My good enemy / Min bedste fjende (2010).** Η ιστορία εξελίσσεται σε ένα Γυμνάσιο της Δανίας με πρωταγωνιστή τον Alf, ένα ήσυχο παιδί που του αρέσει το μπαλέτο. Λόγω του χαρακτήρα και των ενδιαφερόντων του δέχεται συνεχείς εκφοβιστικές επιθέσεις από μία ομάδα συμμαθητών του που φτάνουν σε ακραίες καταστάσεις. Στην προσπάθειά του να βρει διέξοδο, έρχεται σε επαφή με τον Τοκέ, έναν συμμαθητή του επίσης θύμα εκφοβιστικών επιθέσεων. Μαζί μοιράζονται τους προβληματισμούς τους και καταστρώνουν σχέδια για να πλήξουν τους εκφοβιστές τους. Σταδιακά προσελκύουν κι άλλα παιδιά και μετατρέπονται σε ομάδα με «τελετουργίες» μύησης, κώδικα συμπεριφοράς και εμφάνισης κ.α., ενώ η πορεία αυτή θα τους επιφέρει σημαντικές συναισθηματικές μεταβολές, θα τους οδηγήσει ενώπιον κρίσιμων διλημάτων και θα τους θέσει τα υπαρξιακά ερωτήματα του ποιοι πραγματικά είναι και τι θέλουν από τη ζωή τους. Μέσα από την αλλαγή αυτή η φιλία τους δοκιμάζεται, ο τρόπος που προσεγγίζουν τα υπόλοιπα παιδιά εκπλήσσει, οι αρηκοί τους στόχοι διαφοροποιούνται.
24. **The first grader (2010).** Ένας ηλικιωμένος χωρικός επιμένει να πηγαίνει στο σχολείο για να μάθει να διαβάσει, αποδεικνύοντας ότι ποτέ δεν είναι αργά για να πραγματοποιήσεις το όνειρό σου.
25. **Kes - Ken Loach (1969).** Το σχολείο είναι «ωραίο» όταν είσαι μακριά του. Για τον μικρό Μπίλι, το σχολείο είναι άλλη μια μορφή καταπίεσης, εξουσίας,

αυταρχισμού, όπως ακριβώς είναι και το σπίτι του, και η δουλειά του, και η ζωή του ολόκληρη...μέχρι που βρίσκει την ηρεμία και τη γαλήνη σε ένα γεράκι που αποφασίζει να εκπαιδεύσει...Πως τελικά όλοι έχουν όρεξη να μάθουν...αρκεί να βρεις τον τρόπο να τους βοηθήσεις να βρουν αυτό που τους ενδιαφέρει.

26. **Carrie – Brian De Palma (1976)**. Παρόλο που η κλασσική πλέον ταινία του Brian De Palma έχει μείνει στη μνήμη ως μια ταινία «τρόμου», στην ουσία της περιγράφει με πολύ ουσιαστικό τρόπο την αγωνία και τη μοναξιά της Κάρι στο σχολείο. Ένα κορίτσι στην εφηβεία που ντρέπεται, που δεν νοιώθει άνετα με τα συναισθήματά της και το σώμα της, και που γίνεται ο περίγελος των «άνετων» συμμαθητών της μέχρι τη στιγμή που θα βγει από τα όριά της και θα πάρει την εκδίκησή της. Η σκηνή του χορού, από τις ωραιότερες στην ιστορία του κινηματογράφου.
27. **Με λένε Στέλλα - Sylvie Verheyde (2008)**. Το σχολείο, η εκπαίδευση ή πιο σωστά η παιδεία σαν ένα εφόδιο για μια καλύτερη ζωή, είναι το θέμα που πραγματεύεται αυτή η Γαλλική ταινία του 2008. Ένα 11χρονο κορίτσι στο τέλος της δεκαετίας του 70, η Στέλλα, με γονείς αλκοολικούς και τζογαδόρους, ξέρει να παίζει πόκερ καλύτερα από το να διαβάζει. Όταν πηγαίνει σε ένα σχολείο με απαιτήσεις, με τη βοήθεια της Γκλάντις, μιας συμμαθήτριάς της μεγαλωμένης σε πιο προστατευμένο περιβάλλον η Στέλλα θα γνωρίσει έναν διαφορετικό κόσμο από τον δικό της, και θα αποφασίσει να προσπαθήσει να τα πάει καλύτερα και να αγαπήσει τα βιβλία και το σχολείο.
28. **Το καναρινί ποδήλατο - The canary yellow bicycle (1999)**. Ένας νέος δάσκαλος έρχεται με μετάθεση σε ένα δημοτικό σχολείο των Αθηνών, όπου αναλαμβάνει την έκτη τάξη. Πολύ σύντομα ο νέος δάσκαλος θα διακρίνει ένα μαθητή, τον Λευτέρη που δεν μπορεί ακόμη να διαβάζει, να γράφει, ούτε να κάνει αριθμητικές πράξεις. Σιγά-σιγά, ο δάσκαλος ανακαλύπτει ότι ο Λευτέρης είναι πολύ ευαίσθητο παιδί και διόλου καθυστερημένο, έχει μάλιστα συναρμολογήσει μόνος το ποδήλατό του. Παρά την αντίθετη γνώμη του διευθυντή του σχολείου αλλά και του ευρύτερου περιβάλλοντος, αποφασίζει να τον βοηθήσει. Έτσι ο νέος δάσκαλος θα βοηθήσει τον Λευτέρη να ανακαλύψει άλλα χαρίσματα του, ενώ θα του δώσει κίνητρο να προσπαθήσει να μάθει.
29. **Butterfly tongues / La lengua de las mariposas - Η γλώσσα της πεταλούδας (1999)**. Η ταινία διαδραματίζεται στην αρχή του ισπανικού εμφυλίου και αφηγείται την ιστορία του Μόντσο, ενός 8χρονου αγοριού που στα τέλη του '36 πηγαίνει στο σχολείο. Εκεί ο φαινομενικά αυστηρός δάσκαλος Don Gregorio, θα αποδειχθεί ένας ευαίσθητος άνθρωπος,

πραγματικός καθοδηγητής προς τη γνώση και θα γίνει φίλος του. Σύντομα, όμως, οι αξίες και οι αρχές που ο δάσκαλος πάσχιζε να εμφυσήσει στους μαθητές του θα ανατραπούν από τις πολιτικές εξελίξεις. Η άγνοια, ο φόβος και η θρησκοληψία της τοπικής κοινωνίας, θα αποτελέσουν το χαλί για να περάσει ο στραγγαλισμός κάθε έννοιας ελευθερίας και δημοκρατίας.

30. **Ο Βούδας Λιποθύμησε από την ντροπή (2007)**. Εκατομμύρια παιδιά ανά τον κόσμο καθημερινά, πάνε στο σχολείο. Συνήθως είναι μια πολύ απλή διαδικασία όχι όμως για την μικρή Μπαχτάι, που ζει στο Αφγανιστάν. Στην πολυπαθη αυτή χώρα, ακόμα και η διαδρομή για το σχολείο, μπορεί να εξελιχθεί σε... διαδρομή θανάτου. Η περιοχή στην οποία βρίσκεται το σπίτι της έχει μόλις βομβαρδιστεί αλλά η μικρή Μπαχτάι είναι αποφασισμένη να πάει στο σχολείο. Μετά από πολλούς κόπους, θα αποκτήσει το πολυπόθητο αλλά και απαραίτητο για κάθε μαθητή τετράδιο και θα ξεκινήσει να πάει στο σχολείο. Η διαδρομή όμως θα εξελιχθεί σε... θρίλερ και η μικρή θα πρέπει να καταφέρει να επιβιώσει από τα μοχθηρά σχέδια κάποιων αγοριών που έχουν αποφασίσει να την εξοντώσουν.
31. **Taare Zameen Par (Like stars on earth) (2007)**. Πρόκειται για ταινία ινδικής παραγωγής που πραγματεύεται το θέμα της δυσλεξίας. Αγγίζοντας με αληθινό και αφοπλιστικό τρόπο όλες τις πτυχές του φαινομένου, καταφέρνει να συγκινήσει και να προβληματίσει. Είναι τα δυσλεκτικά παιδιά μαθησιακά «ανήμπορα», αντιδραστικά και τεμπέλικα; Οι μαθησιακές δυσκολίες επηρεάζουν καθοριστικά την ομαλή κοινωνικοποίηση ενός παιδιού; Με ποιες ειδικές παιδαγωγικές προσεγγίσεις μπορεί το σχολείο να βοηθήσει; Το αξιακό σύστημα ενός σχολείου περιορίζεται στις υψηλές μαθησιακές επιδόσεις ή μπορεί να εμπλουτιστεί; Πώς μπορούν οι γονείς να αποδεχθούν το παιδί τους όπως είναι ή μήπως προτιμούν να προβάλλουν πάνω του τις δικές τους ανεκπλήρωτες φιλοδοξίες;
32. **Το Μάθημα Urok / The Lesson (2014)**. Σε μια επαρχιακή πόλη της Βουλγαρίας μια καθηγήτρια αναζητά αυτόν που έκλεψε λεφτά από το συμμαθητή του για να του δώσει ένα μάθημα πάνω στο σωστό και το λάθος. Εκείνη, όμως, ξέρει τι πρέπει να κάνει όταν βρεθεί σε ανάλογη θέση; Μάθημα νταρντενικής λιτότητας, κοινωνικής ανάλυσης και πολιτικής οξυδέρκειας με πολλά διεθνή φεστιβαλικά βραβεία.
33. **Απαγορευμένη Εκπαίδευση (La Educacion Prohibida) (2012)**. Η Απαγορευμένη Εκπαίδευση (La Educacion Prohibida) είναι ένα ανεξάρτητο ντοκιμαντέρ. "Αυτή η ταινία είναι η επιτομή μιας συνεχούς διαδικασίας μάθησης και σε καμία περίπτωση δεν πρέπει να θεωρηθεί οριστική"... Στο ντοκιμαντέρ παρουσιάζονται εναλλακτικές πρακτικές εκπαίδευσης και

αντισυμβατικά σχολεία σε Λατινική Αμερική και Ισπανία. Αναφέρεται στη λαϊκή επιμόρφωση, το σύστημα Μοντεσσόρι, την προοδευτική εκπαίδευση, την εκπαίδευση Βάλντορφ, την κατ οίκον διδασκαλία κ.α. Χωρίζεται σε 10 θεματικά επεισόδια, που το καθένα παρουσιάζει μια διαφορετική πτυχή της εκπαίδευσης στο πλαίσιο του σχολείου και έξω από αυτό. Είναι η πρώτη Ισπανική ταινία που χρηματοδοτήθηκε μέσω "Crowdfunding" και προβλήθηκε ταυτόχρονα σε 130 πόλεις, σε 13 χώρες, με συνολικό αριθμό 18.000 θεατών μέσα σε μια μέρα.

34. **Summerhill (2008), by Jon East, BBC. Greek Subtitles (Ταινία για το σχολείο Σάμερχιλ του Α.Σ. Νηλ)** Το Σάμερχιλ, που ίδρυσε ο Α.Σ. Νηλ και έχει σήμερα διευθύντρια την κόρη του Ζωή Ρέντχεντ, είναι ένα προοδευτικό σχολείο ηλικίας ενενήντα χρόνων, που διοικείται δημοκρατικά με τους μαθητές του να έχουν ισότιμο λόγο στους κανονισμούς λειτουργίας του. Όμως, ο Οργανισμός Πιστοποίησης Σχολικών Ιδρυμάτων (OFSTED), μέσω των επιθεωρητών του, αποφασίζει να κλείσει το σχολείο καθώς θεωρεί ότι δεν παρέχει επαρκή εκπαίδευση στους μαθητές του. Η υπόθεση οδηγείται στο δικαστήριο, όπου το σχολείο συγκρούεται μετωπικά σε μια μάχη επιβίωσης με την Βρετανική Κυβέρνηση. Η ταινία είναι του Jon East, έχει γυριστεί στους χώρους του σχολείου, βασίζεται σε πραγματικά γεγονότα και έχει βραβευθεί με δύο βραβεία BAFTA.
35. **Μαθήματα Ζωής Detachment (2011).** Αμερικανική ταινία, σκηνοθεσία Τόνι Κέι. Ο Χένρι Μπαρθς, αναπληρωτής καθηγητής σε ένα σχολείο της Νέας Υόρκης, προσπαθεί να εμπνεύσει τους απαθείς μαθητές του, ενώ παράλληλα έχει να αντιμετωπίσει και τους προσωπικούς του δαίμονες. Μαθήματα πάνω στη μοναξιά, την αποστασιοποίηση των ανθρώπων, πάνω στους στόχους και τα διλήμματα της ζωής. Το σενάριο του φιλμ βασίζεται σε ποικίλες έρευνες του σεναριογράφου και εκπαιδευτικού Carl Lund. Ο Τόνι Κέι μέσα από την αφήγησή του στήνει το πορτρέτο ενός καθηγητή, μιας σχολικής κοινότητας, μιας κοινωνίας. Ο Χένρι Μπαρθς (Άντριεν Μπρόντι) είναι ένας αναπληρωτής καθηγητής αγγλικής φιλολογίας. Αντικαθιστά συναδέλφους σε σχολεία της Ζώνης Εκπαιδευτικής Προτεραιότητας. Παρόλο που το περιβάλλον της τάξης του δεν είναι και το καλύτερο, με αρκετούς μαθητές αυθάδεις και προβληματικούς στη συμπεριφορά τους, ο Χένρι υιοθετεί μια παιδαγωγική μέθοδο αποτελεσματική για τους ατίθασους εφήβους. Αντιμετωπίζει το χλευασμό και τις επιθέσεις με μια απάθεια που καθηλώνει. Τα «Μαθήματα Ζωής» είναι μια δυνατή ταινία πάνω στην ανθρώπινη ύπαρξη, πάνω στον εαυτό μας και τους άλλους, τη μοναξιά, το χάος της ζωής, την απελπισία και την ελπίδα.